

31991R3921

1991 12 31

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 373/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 3921/91

1991 m. gruodžio 16 d.

nustatantis sąlygas, pagal kurias vežėjai nerezidentai gali vežti krovinius arba keleivius valstybės narės vidaus vandens keliais

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

kadangi būtina išvengti konkurencijos iškreipimų ir atitinkamų rinkų organizavimo principų trikdymo;

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 75 straipsnį,

kadangi jei valstybėje narėje, kurioje teikiamos paslaugos, galiojantys įstatymai ir kiti teisės aktai varžo laisvę teikti paslaugas, minėtų dokumentų taikymas turi būti pateisintas bendru interesu; kadangi tokios nuostatos taikytinos tik tuo atveju, jeigu bendro intereso neapsaugo nuostatos, kurių turi laikytis vežėjai nerezidentai valstybėje narėje, kurioje jie įsisteigę, ir jeigu tokio rezultato negalima pasiekti mažiau įpareigojančiomis taisyklėmis;

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

kadangi reikėtų numatyti pereinamąjį laikotarpį,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

kadangi pagal Sutarties 75 straipsnio 1 dalies b punktą bendros transporto politikos sukūrimas reikalauja, *inter alia*, nustatyti sąlygas, kuriomis vežėjai nerezidentai gali valstybėje narėje teikti transporto paslaugas;

1 straipsnis

kadangi ši nuostata numato visų apribojimų nurodytas paslaugas teikiančiam asmeniui dėl jo pilietybės arba remiantis faktu, kad jis įsisteigęs ne toje valstybėje narėje, kurioje turi būti teikiamos paslaugos, panaikinimą;

Nuo 1993 m. sausio 1 d. bet kuriam krovinių ar keleivių vežėjui vidaus vandens keliais leidžiama vežti krovinius arba keleivius valstybės narės, kurioje jis nėra įsisteigęs, vidaus vandens keliais samdos pagrindais arba atlygi, toliau — kabotažas, jei:

— jis yra įsisteigęs valstybėje narėje pagal jos teisės aktus ir, prireikus,

kadangi pagal bendruosius Sutarties principus dėl vienodų sąlygų suteikimo ir pagal Teisingumo Teismo precedentų teisę šiuo klausimu, vežėjams nerezidentams turėtų būti leidžiama vykdyti nacionalines transporto operacijas tokiomis pačiomis sąlygomis, kurias savo vežėjams taiko pati suinteresuota valstybė narė;

— ten jis turi teisę joje užsiimti tarptautiniu krovinių arba keleivių vežimu vidaus vandens keliais.

⁽¹⁾ OL C 331, 1985 12 20, p. 2.⁽²⁾ OL 255, 1986 10 13, p. 229.⁽³⁾ OL 328, 1986 12 22, p. 34.

Jei vežėjas laikosi visų šių sąlygų, jis gali laikinai verstis kabotažu konkrečioje valstybėje narėje, ten nusteigdamas registruotos buveinės ar kitos įstaigos.

2 straipsnis

1. Vežėjui leidžiama verstis kabotažu tik tada, jei šiam tikslui jis naudojasi tik tais laivais, kurių savininkas ar savininkai yra:

a) fiziniai asmenys, nuolat gyvenantys valstybėje narėje ir kurie yra valstybės narės piliečiai,

arba

b) juridiniai asmenys:

i) kurių registruota verslo vieta yra valstybėje narėje,

ir

ii) kurių kontrolinis akcijų paketas arba kurių dauguma priklauso valstybės narės piliečiams.

2. Išimties tvarka valstybė narė gali numatyti nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo 1 dalies b punkto ii papunkčio. Valstybė narė konsultuojasi su Komisija dėl esminių kriterijų, į kuriuos privalu atsižvelgti.

3. Pažymėjimas, išduotas valstybėje narėje, kurioje laivas registruotas, arba, jei jis nėra registruotas, išduotas valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigęs savininkas, turi būti pateikiamas norint įrodyti, kad vežėjas laikosi 1 dalyje išdėstytų sąlygų. Toks pažymėjimas turi būti laikomas laive.

Dokumentas, patvirtinantis, kad laivas gali plaukioti Reinu, kaip numatyta 1985 m. spalio 17 d. Tarybos reglamente (EEB) 2919/85, nustatančiame peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reinu, taikomos Reinu plaukiojantiems laivams, minimų priemonių prieinamumą⁽¹⁾, pakeičia pirmojoje dalyje minimą pažymėjimą.

3 straipsnis

1. Kabotažo operacijas reglamentuoja įstatymai ir kiti teisės aktai, galiojantys priimančiojoje valstybėje narėje toliau išvardytose srityse, kurioms taikomos Bendrijos taisyklės:

a) tarifai ir sąlygos, reglamentuojantys vežimo sutartis, frachtavimo ir veiklos procedūros;

b) laivams taikomos techninės specifikacijos.

Techninės specifikacijos, kurias turi atitikti kabotažui naudojami laivai, yra tokios pačios kaip ir techninės specifikacijos, taikomos laivams, kuriems leidžiama vykdyti tarptautinio transporto operacijas;

c) laivybos ir policijos nuostatai;

d) laivybos ir poilsio laikas;

e) PVM (pridėtinės vertės mokestis) už transporto paslaugas.

2. 1 dalyje minėtos nuostatos vežėjams nerezidentams privalo būti taikomos tokiomis pačiomis sąlygomis, kurias valstybė narė taiko savo piliečiams, siekdamas veiksmingai užkirsti kelią diskriminacijai dėl pilietybės arba įsisteigimo vietos.

3. Jeigu atsižvelgiant į egzistuojančią praktiką nusprendžiama, jog būtina patikslinti sričių, kurioms taikomos priimančiosios valstybės narės nuostatos, kaip nurodyta 1 dalyje, sąrašą, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma iš dalies pakeičia minėtą sąrašą.

4 straipsnis

Iki 1995 m. sausio 1 d., nepaisydama 1 straipsnio ir nepažeisdama 5 straipsnio:

a) Prancūzijos Respublika gali apriboti kabotažą savo teritorijoje iki dviejų tiesioginių grįžtamųjų reisų pagal tarptautinio krovininių ar keleivių vežimo operacijas;

b) Vokietijos Federacinė Respublika gali apriboti kabotažą savo teritorijoje iki vieno tiesioginio grįžtamojo reiso pagal tarptautinio krovininių ar keleivių vežimo operacijas;

c) šio reglamento nuostatos netaikomos transporto operacijoms tarp uostų, esančių Brandenburgo, Meklenburgo-Vakarų Pomeranijos, Saksonijos, Saksonijos-Anhalt ir Tiūringijos žemėse bei Berlyne.

5 straipsnis

Valstybės narės neįveda jokių naujų apribojimų, taikomų Bendrijos vežėjų laisvei teikti paslaugas, kurių vežėjai faktiškai įgijo šio reglamento įsigaliojimo dieną.

6 straipsnis

Šis reglamentas neturi įtakos teisėms, suteikiamoms pagal pataisytą Konvenciją dėl laivybos Reinu (Manheimo konvenciją).

7 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję laiku, įgyvendina šį reglamentą ir apie tai praneša Komisijai.

⁽¹⁾ OL L 280, 1985 10 22, p. 4.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1991 m. gruodžio 16 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
H. MAIJ-WEGGEN
